

Četvrtak, 10.02.2011.g.

Maloprije sam se vozio u svojem 20-godišnjem autu u trgovinu. A u susret mi je došao prekrasni sivi auto, mislim da je bio Audi. I počnu me "salijetati" razne misli pa ću ih podijeliti s vama.

Prvo mi je "palo" na pamet, da li taj čovjek u tom autu, i mnogi drugi u takvim autima, misli da je bolji, veći, pametniji, i sl. čovjek od mene i nas mnogih koji se vozimo u tim malim i starijim autima. I odgovorim sam sebi da vjerojatno misli. Ili da barem ne primjećuje one koji se voze u takvim, nezamjetljivim autima. A vrlo brzo bi primijetio nekoga tko se vozi u sličnom ili boljem autu nego je njegov. Odgovor mi je brzo došao jer sam se prisjetio sebe prije 15-tak godina. Skoro novi, crni, mercedes i ja u njemu. Ostvarenje snova. Imao sam tada osjećaj da sam bolji, veći i pametniji od drugih. Nije taj osjećaj kod mene bio baš onako jako izražen. Uvijek sam probao gledati sebe a ne druge. Ali se sjećam da sam ga imao. Mislio sam da se nalazim na nekoj višoj razini u odnosu na druge ljude.

Pa sam se danas zapitao da li me smeta što se više ne vozim u jakom, velikom i novom autu. I odmah znam da ne, da sam vrlo zadovoljan i sa ovim svojim "punoljetnim" autom. A mogao bi si čak i kupiti takav auto ali mi to ne pada na pamet. Pa se odmah upitam da li se osjećam da sam slabiji, manji ili lošiji od onog u boljem autu. I to odmah znam da ne. JER SE OSJEĆAM PREKRASNO.

**PA U ČEMU JE "ŠTOS"? ZAŠTO JA NE ŽELIM BITI JAČI, BOLJI, SPOSOBNIJI OD DRUGIH,  
ZAŠTO**

SE  
NE  
ŽELIM  
OSJEĆATI  
TAKO  
KAKO  
SAM  
SE  
NEKAD  
OSJEĆAO?

**ZATO JER SAM UPOZNAO GOSPODINA I PUSTIO GA U SVOJ ŽIVOT.**

Nekada Ga nisam znao. Barem ne dovoljno da bih Ga spoznao. Tada sam mislio da materijalne stvari određuju zadovoljstvo kod čovjeka. Mislio sam da ako ću imati više materijalnih stvari da ću biti zadovoljniji, da ću imati bolji status u društvu I NEĆU U OSTALOM DIJELU ŽIVOTA TR  
EBATI  
NIŠTA  
RADITI.

Ali, sva ta zadovoljstva bila su kratka vijeka. I neću reći da nisam bio sretan kada sam kupio mercedes, kada smo se uselili u novu kuću, kada smo izgradili novu vikendicu, kada sam imao puno novaca.

ALI,  
SVE  
JE  
TO  
KRATKO  
TRAJALO.  
NEŠTO  
JE  
U  
SVEMU  
TOME  
NEDOSTAJALO.

DANAS ZNAM I TKO. GOSPODIN. ON JE SVEMU SVRHA, SVEMU POČETAK I KRAJ. A N  
E  
MATERIJALNE  
STVARI.

Pogledajte dobro lica onih ljudi oko vas za koje mislite da imaju sve u životu. Pogledajte njihove  
oči, mimiku ruku, lica. Mnogi od njih neće ZRAČITI SREĆOM I ZADOVOLJSTVOM.

A onda se sjetite našeg Gospodina. Sjetite se njegovog života opisanog u Bibliji. OD MATERIJ  
ALNIH  
VARI  
SKORO  
DA  
NIJE  
IMAO  
NIŠTA.  
A  
BIO  
JE  
BESKRAJNO  
SRETAN  
I  
ZADOVOLJAN.

Pa si zamislite one ljude oko njega, bogate Rimljane i Židove, židovske svećenike i druge dobro  
stojeće. Da li bi se bili ono mijenjali s njim.  
SIGURNO DA NE,  
pogotovo kada su ga zatvorili i mučili.

I sada bi netko od vas mogao reći da ja sada nešto glumim. Sad mi kao sve te materijalne stvari  
ništa ne znače zato jer ne mogu do njih. Čak me i neki prijatelji žale jer sad nisam "dobro  
stojeći".

A JA? JA SE NI U KOJEM SLUČAJU NE BIH ŽELIO VRATITI U SVOJU PROŠLOST I BITI B  
OGAT,  
CIJENJEN  
I

DOBRO  
STOJEĆI  
ČLAN  
OVOG  
DRUŠTVA.

O, siguran sam da bih to želio biti kada bi jedini moj život bio ovaj zemaljski i kada bih znao da jedini moj život će završiti mojom smrću ovdje na zemlji. No, sada kada mi je Gospodin otkrio, **KADA SAM GA SPOZNAO**, da je ovaj moj zemaljski život samo jedan mali djelić mogeg vječnog života, **KADA** **MI**

**JE**  
**DAO**  
**ZA**  
**SPOZNATI**  
**KOLIKO**  
**SE**  
**BOGATSTVO**  
**KRIJE**  
**U**  
**SLUŽENJU**  
**DRUGIMA,**  
**U**  
**LIJEPOJ**  
**RIJEČI**  
**I**  
**OSMJEHU,**  
**U**  
**MOLITVI,**  
**MISI,**  
**BOŽJOJ**  
**RIJEČI**  
**U**  
**BIBLIJI,**  
**U**  
**SUZAMA**  
**ISPOVIJEDANIH**  
**GRIJEHA,**  
**U**  
**OPROSTIMA**  
**I**  
**SVEMU**  
**DRUGOM**  
**ŠTO**  
**MI**

JE  
GOSPODIN  
DAO  
ZA  
SPOZNATI,  
I  
KADA  
MI  
JE  
GOSPODIN  
SAMO  
MALO  
DAO  
NAGOVIJESTITI  
ŠTO  
ME  
ČEKA  
POSLIJE  
MOJE  
SMRTI,  
SADA  
SU  
MI  
MATERIJALNE  
STVARI  
I  
DRUŠTVENI  
STATUSI  
OVOG  
ZEMALJSKOG  
ŽIVOTA  
POSTALI  
MANJE  
VRIJEDNIM  
I  
PROLAZNIM  
PA  
ČAK  
I  
NEBITNIM.

Nemojte se osjećati manje vrijednim ako nemate puno materijalnih stvari i cijenjeni status u društvu. Ako volite i vjerujete u Gospodina onda ZNATE DA JE ON ZA VAS PRIPREMIO STAZU

DOMU  
SVOJEG  
OCA,  
U  
KRALJEVSTVU  
VJEČNOM.  
ŽALITE  
ONE  
KOJI  
OD  
SVOJIH  
MATERIJALNIH  
STVARI  
I  
VISOKIH  
STATUSA  
U  
DRUŠTVU  
TO  
NE  
VIDE.  
MOLITE  
ZA  
NJIH.  
JER  
ŠIROKIM  
PUTEM,  
KOJIM  
ONI  
IDU  
U  
OVOM  
ZEMALJSKOM  
ŽIVOTU,  
NE  
STIŽE  
SE  
U  
RAJ  
NEGO  
U  
PAKAO.  
U  
RAJ  
SE  
STIŽE

USKOM  
I  
TRNOVITOM  
STAZOM.

Znam, teško je to nekima povjerovati. I ja se s tim susrećem skoro svaki dan u mojoj okolini. LJ  
UDI  
MISLE  
DA  
JA  
GLUMIM,  
DA  
MI  
JE  
TEŠKO  
PO  
IZLASKU  
IZ  
ZATVORA,  
JER  
VIŠE  
NEMAM  
ONAJ  
VAŽAN  
STATUS  
KAO  
PRIJE.

A vi vjerujete u to. Ako ne meni, ONDA VJERUJTE GOSPODINU. Ako vam je tako lakše.  
Ovako ili onako, jedino to je  
istina koja vam može donijeti vječni život. Jer,  
REKAO  
JE  
GOSPODIN  
DA  
NE  
MOŽEMO  
VJEROVATI  
BOGU  
I  
BOGATSTVU.  
A

GOSPODIN  
JE  
BOG.  
NEMOJTE  
TO  
ZABORAVITI. ON NAJBOLJE ZNA.

BLAGOSLOVLJEN GOSPODIN BOG NAŠ U VIJEKE.